

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. I. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

DECIZIE

24 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului depus de Nepotu Marina, reprezentată de avocatul Malachi Boris,

în cauza în contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Nepotu Marina împotriva Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilul sect. Buiucani, terți Buzu Valeriu și Buzu Ana cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de către Nepotu Marina și menținută hotărârea din 26 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 27 iulie 2021, Nepotu Marina s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilul sect. Buiucani, terți Buzu Valeriu și Buzu Ana solicitând anularea parțială a Deciziei nr. 02/23 și a Deciziei nr. 03/23 din 02 iunie 2021 cu privire la stabilirea programului de întrevederi a copilului minor XXXXXXXX, cu tatăl Buzu Valeriu și bunica Buzu Ana, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie stabilit graficul de întrevederi al tatălui Buzu Valeriu cu copilul și a bunicii Buzu Ana cu copilul.

În motivarea cererii înaintate a indicat că, Direcția Protecția Dreptului Copilului s. Buiucani, a examinat cererea tatălui Buzu Valeriu și a bunicii Ana Buzu, privind stabilirea programului de întrevedere cu XXXXXXXX, din căsătoria sa cu Buzu Valeriu.

Prin decizia Direcției Protecția Dreptului Copilului s. Buiucani nr. 02/23 din 02 iunie 2021, s-a decis să aprobe următorul program de întrevederi a copilului, cu tatăl Buzu Valeriu și anume: în fiecare zi de Miercuri din săptămână, de la orele 17:30 până la orele 19:30, tatăl va petrece timpul cu fiul său; în I-a, a III-a și a V zi de Sâmbătă din lună, de la orele 10:00 până la orele 12:00, tatăl va petrece timpul cu fiul său; în I-a, a III-a și a V zi de Duminică din lună, de la orele 16:00 până la orele 18:00, tatăl va petrece timpul cu fiul său.

Prin Decizia Direcției Protecția Dreptului Copilului s. Buiucani nr. 03/23 din 02 iunie 2021, s-a dispus aprobarea următorului grafic de întrevedere a copilului cu bunica Ana Buzu: în a II-a și a IV-a zi de Marți din luna, de la orele 10:00 până la

orele 12:00; în a II-a și a IV-a zi de Vineri din lună, de la orele 10:00 până la orele 12:00.

Conform deciziei, primele cinci întrevederi a copilului cu tatăl și primele trei întrevederi cu bunica, urmează să aibă loc în prezenta sa, apoi în lipsă. La fel, direcția a atenționat asupra inadmisibilității încălcării dreptului legal al copilului de a comunica nestingherit cu ambii părinți și membrii familiei extinse. A fost obligată să facă un șir de acțiuni cum ar fi să prezinte în scris alimentația pe care va urma să o aibă copilul în perioada întrevederilor, să anunțe despre starea sănătății copilului, să se comporte adecvat.

Autoritatea emitentă la adoptarea deciziei nu a luat în calcul cele mai importante momente și anume că întrevederile sunt fixate zi de zi practic, fără a ține cont de faptul că copilul este sugaci și necesită un regim special, fixarea întrevederilor zi de zi face imposibilă organizarea activității sale întru creșterea și întreținerea adecvată a copilului.

Consideră deciziile date neîntemeiate și din motiv că toate întrevederile preconizate cu copilul pentru tată sunt petrecute în prezența bunicii și invers, toate întâlnirile bunicii cu copilul sunt petrecute în prezența tatălui. De aici se deduce lipsa raționamentului fixării întrevederilor separate în cazul în care nici tatăl, nici bunica nu sunt în posibilitatea să se descurce separat cu copilul.

La stabilirea graficului autoritatea emitentă nu a ținut cont de faptul că mai există bunei pe linia maternă, care la fel au și ei careva drepturi la comunicare cu copilul minor. Graficul a fost întocmit fără a ține cont de interesele supreme ale copilului, fiind încălcat regimul copilului.

Astfel că, după primele întrevederi, regimul zilnic și programul de somn al copilului fiind perturbat, la aceasta etapă și vârstă de creștere și dezvoltare, copilul având 2 prize de somn pe parcursul zilei, de obicei de la orele 11:00 până la 13:00 și de la 17:00 până la 18:00. Starea generală a copilului a avut de suferit, prin faptul că copilul fiind privat de somnul său a fost adormit cu întârzieri, a devenit mai agitat, capricios și plângăreț.

Reclamanta a menționat că tatăl a fost mereu informat preventiv despre starea copilului și posibilitatea desfășurării întrevederilor stabilite, însă deseori când copilul fie a fost bolnav, fie dormea, a fost impusă de către tatăl copilului și chiar terorizată pe faptul că va solicita serviciul de poliție și va depune plângeri dacă nu scoate copilul la întrevederi, fapt cum a și făcut la 23 iunie 2021, în ciuda faptului că îi transmise-se o copie a epicrizei medicale a copilului fiind bolnav, și care de altfel a răcit fiindcă tatăl i-a impus să iasă pe vreme ploioasă la 16 iunie 2021 pe terenul de joacă. Astfel, pe parcursul a 30 zile, tatăl personal din numele lui, a depus 7 plângeri, inclusiv în zilele de întrevederi stabilite pentru bunica copilului, și nu pentru el. Pe parcursul primelor 7 întrevederi avute, atât cu tata cât și cu bunica, copilul nu a fost dus nicăieri, a fost ținut în mașină, tatăl fiind preocupat doar cu filmarea reclamantei.

Condițiile în care se petrece întrevederea influențează negativ asupra stării reclamantei, fapt care îi consuma din potențialul fizic necesar îngrijirii adecvate a copilului.

Nici procedura stabilită prin regulament nu a fost respectată, fiind examinate ambele cereri concomitent.

Nefiind de acord cu deciziile date, le-a contestat cu cerere prealabila la data de 17 iunie 2021. La 28 iunie 2021 a fost informată în formă scrisă despre faptul că mama și tata sunt figuri importante de atașament, are au un rol decisiv în dezvoltarea emoțională și socială a copilului și că după separarea părinților interesul superior al copilului este de a putea accesa nelimitat pe ambii părinți.

În viziunea reclamantei deciziile contestate sunt nefondate care vin în detrimentul intereselor copilului minor, decizii adoptate fără a lua în calcul vârsta, necesitățile vitale precum și interesele copilului minor.

Mai mult ca atât, evidențiază reclamanta că, Deciziile autorității tutelare nu sunt motivate suficient, nu conțin în sine circumstanțele cauzei care au fost constatate în cadrul ședinței de audiere, probele pe care se întemeiază concluziile comisiei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de comisie la stabilirea graficului de întrevederi, legile de care s-a călăuzit Comisia.

Prin hotărârea din 26 mai 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 30 mai 2022, Nepotu Marina a depus apel nemotivat, iar la 15 august 2022, a depus apel motivat.

Prin decizia din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Nepotu Marina și menținută hotărârea din 26 mai 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

În susținerea soluției de respingere al acțiunii instanțele au reținut că, unicul argumente în susținerea ilegalității actelor contestate, lipsa motivării actelor administrative, nu s-a adeverit, or în decizii este indicat motivul de drept, de fapt, fiind respectat interesul superior al copilului precum și recomandările Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității.

Totodată, instanțele au relevat că o instanță de judecată nu este în drept de a substitui activitatea autorității abilitate, dat fiind că modificarea unei atare decizii a graficului de întrevederi, ține nemijlocit de oportunitatea actului administrativ, care are la bază prevederile Regulamentului de activitate a Comisiei pentru protecția copilului, iar faptul neexecutării unei decizii a autorității tutelare, nu constituie temei de anulare a acesteia.

La 22 decembrie 2022, Nepotu Marina, reprezentată de avocatul Malachi Boris, a declarat recurs împotriva deciziei din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Bălți, iar la 02 februarie 2023 a prezentat motivarea, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că soluțiile instanțelor de judecată ierarhic inferioare reprezintă o însușire integrală a poziției părții fără nici o analiză documentară. Deși, reclamanta a invocat că autoritatea publică nu s-a bazat pe nici o cercetare efectivă a situației reale, a condițiilor de creștere, a vârstei și necesităților copilului, instanțele de judecată nu s-au expus asupra acestor critici ale reclamantei. La fel, instanțele de judecată nu au efectuat o analiză dacă autoritatea publică a respectat principiul proporționalității și nu au analizat dreptul discreționar al instituției.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea

a treia ”Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente se deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 decembrie 2022, în ședință publică.

Materialele cauzei atestă că la 16 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat dispozitivul deciziei instanței de apel participanților al proces.

Recursul nemotivat împotriva deciziei din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 22 decembrie 2022.

Totodată, materialele cauzei atestă că, decizia integrală a fost expediată, prin intermediul poștei electronice, la 03 februarie 2023, iar motivarea recursului Nepotu Marina, reprezentată de avocatul Malachi Boris, a depus la 02 februarie 2023.

În condițiile enunțate, instanța de recurs constată respectarea de către Nepotu Marina, reprezentată de avocatul Malachi Boris, a termenului prevăzut de art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului) la declararea recursului.

La 03 martie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilul sect. Buiucani și terților Buzu Valeriu și Buzu Ana copia recursului depus de Nepotu Marina, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 16 martie 2023, Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilul sect. Buiucani a depus o referință prin care a declarat că își susține integral poziția expusă în referința

la cererea de apel.

La 22 martie 2023, Buzu Valeriu și Buzu Ana au depus o referință la recursul declarat de către Nepotu Marina, solicitând respingerea acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 193 alin. (3), (3¹) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători. În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.

Verificând decizia din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, în coroborare cu normele de drept aplicabile, Completul de judecată constată că la caz se consideră admisibil recursul declarat de către Nepotu Marina, reprezentată de avocatul Malachi Boris și se impune necesitatea admiterii acestuia, casată decizia recurată cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 247 din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citirea participanților la proces.

Astfel, Completul de judecată a decis inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În plus, recurenta și intimații au avut ocazia să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse (*mutatis mutandis*, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs. Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75).

Conform art. 248 alin. (1), lit. d) din Codul administrativ (în vigoare la data declarării recursului), examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Pe parcursul examinării cauzei în fazele procesuale anterioare s-a constatat cu certitudine că, temei pentru intentarea acțiunii a servit faptul stabilirii, prin două acte administrative, a programului de întrevederi a copilului minor XXXXXXXX, cu tatăl Buzu Valeriu și bunica Buzu Ana, cu care reclamanta Nepotu Marina nu este de acord.

Ambele instanțe ierarhic inferioare examinând fondul cauzei au concluzionat că, acțiunea în contestare nu este întemeiată, iar pentru a confirma legalitatea actelor administrative contestate au reținut că în acestea este indicat motivul de drept, de fapt, fiind respectat interesul superior al copilului precum și recomandările Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității.

În urma unei analize a motivării soluției supuse criticii în recurs, Completul de

judecată ajunge la concluzia că decizia instanței de apel nu poate fi menținută, or decizia instanței de apel este eronată și lipsită de motivare, iar concluziile instanței sunt bazate pe interpretarea eronată a legii și creează o impresie rezonabilă de superficialitate manifestată la examinarea cauzei.

În acest sens este necesară reproducerea unor circumstanțe constatate în fazele anterioare.

Astfel, din materialele cauzei se atestă că, prin decizia Direcției Protecția Dreptului Copilului s. Buiucani nr. 02/23 din 02 iunie 2021, s-a decis să aprobe următorul program de întrevederi a copilului, cu tatăl Buzu Valeriu și anume: în fiecare zi de Miercuri din săptămână, de la orele 17:30 până la orele 19:30, tatăl va petrece timpul cu fiul său; în I-a, a III-a și a V zi de Sâmbătă din lună, de la orele 10:00 până la orele 12:00, tatăl va petrece timpul cu fiul său; în I-a, a III-a și a V zi de Duminică din lună, de la orele 16:00 până la orele 18:00, tatăl va petrece timpul cu fiul său.

Iar, prin Decizia Direcției Protecția Dreptului Copilului s. Buiucani nr. 03/23 din 02 iunie 2021, s-a dispus aprobarea următorului grafic de întrevedere a copilului cu bunica Ana Buzu: în a II-a și a IV-a zi de Marți din luna, de la orele 10:00 până la orele 12:00; în a II-a și a IV-a zi de Vineri din lună, de la orele 10:00 până la orele 12:00.

Conform deciziei, primele cinci întrevederi a copilului cu tatăl și primele trei întrevederi cu bunica, urmează să aibă loc în prezenta sa, apoi în lipsă. La fel, direcția a atenționat asupra inadmisibilității încălcării dreptului legal al copilului de a comunica nestingherit cu ambii părinți și membrii familiei extinse. A fost obligată să facă un șir de acțiuni cum ar fi să prezinte în scris alimentația pe care va urma să o aibă copilul în perioada întrevederilor, să anunțe despre starea sănătății copilului, să se comporte adecvat.

Deși, reclamanta a invocat, atât în acțiunea în contestare, cât și în cererea de apel, că la emiterea deciziilor, autoritatea publică nu a luat în calcul cele mai importante momente și anume că întrevederile sunt fixate zi de zi practic, fără a ține cont de faptul că copilul este sugaci și necesită un regim special, fixarea întrevederilor zi de zi face imposibilă organizarea activității sale într-o creștere și întreținere adecvată a copilului, precum și alte circumstanțe importante în viziunea reclamantei, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au constatat că, *potrivit materialelor cauzei* instituția pârâtă la luarea deciziilor contestate *a ținut cont* de interesul major al copilului minor, *de poziția ambilor părinți în cadrul procedurii administrative*, cât și *de probele prezentate de aceștia*, cât și de recomandările Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității, fapt ce atestă că autoritatea și-a exercitat dreptul discreționar în conformitate cu prevederile legale. Or, din materialele cauzei Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a putut identifica sursa acestor concluzii.

Așadar, instanța de recurs pentru a elucida aspectele abordate, va raporta circumstanțele prezentate la criticile invocate de Nepotu Marina, și va trebui să se asigure că instanțele, în cazul de față Curtea de Apel Chișinău, a îndeplinit condiția unei examinări efective și a oferit un răspuns specific și explicit mijloacelor hotărâtoare pentru rezultatul procesului (a se vedea, în contrast, Lebedinschi vs.

Moldova, hotărârea din 16 iunie 2015, § 31, 35 – 36; cauza Nichifor vs. Moldova, hotărârea din 20 septembrie 2016, § 29 – 31).

În corespundere cu prevederile art. 219 din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data reclării recursului), instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu *în baza tuturor probelor legal admisibile*, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți, iar conform art. 238 alin. (2) din același cod, instanța de apel este în drept să solicite din oficiu probe noi, în măsura în care le consideră necesare pentru justa soluționare a cauzei.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată cu certitudine că, toate, concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt bazate *în exclusivitate* pe declarațiile instituției pârâte, înserate în referința prezentată, fiind însușite în mod necondiționat, fără o coroborare cu probatoriul pertinent.

În cadrul dreptului la un proces echitabil se analizează dreptul oricărei părți în cadrul unei proceduri judiciare de a prezenta instanței observațiile, argumentele și mijloacele sale de probă, coroborat cu dreptul fiecărei părți ca aceste observații și argumente să fie examinate în mod efectiv. Cu privire la aceste aspecte, obligația instanței de motivare a deciziilor sale este singurul mijloc prin care se poate verifica respectarea lor.

Conform jurisprudenței CEDO, noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță internă care nu a motivat decât pe scurt hotărârea sa să fi examinat totuși în mod real problemele esențiale care i-au fost supuse, și nu doar să reia pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (cauza Helle vs Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997). Deși articolul 6 § 1 din Convenție nu obligă instanțele de judecată să ofere răspunsuri detaliate la toate argumentele invocate, totuși din hotărâre trebuie să reiasă clar că elementele esențiale ale cauzei au fost examinate (cauza Taxquet vs. Belgia [MC], nr. 926/05, § 91, CEDO 2010).

Constatând toate cele relatate supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, conturează o opinie tendențioasă a instanței de apel de reținere și însușire a argumentelor invocate în referință de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani, fără a da o apreciere tuturor probelor în ansamblu, fără a răspunde la toate temeiurile invocate de părți, ignorând nemotivat unele afirmații și situații certe sau cel puțin nemotivând prevalarea unor circumstanțe, pe care s-a bazat soluția emisă, asupra celorlalte probe existente la dosar sau necesare a fi prezentate.

Așadar, prin lipsa examinării temeiniciei argumentelor invocate mai sus, se constată că instanța de apel a dat dovadă de un formalism excesiv în această parte. Or, prin prisma principiului contradictorialității și egalității în arme, instanța de apel era obligată să asigure un echilibru just a intereselor ambelor părți implicate în proces. În esență, motivarea Curții de Apel Chișinău a pus-o într-o situație de dezavantaj pe Nepotu Marina față de adversarul său (a se vedea cauza Donadze vs. Georgia, hotărârea din 7 martie 2006, § 35 – 36).

În atare situație, instanța de recurs apreciază că recurentei Nepotu Marina nu i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că recurenta nu a

reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le consideră necesare în vederea apărării punctului său de vedere (cauza Blücher vs. Republica Cehă, hotărârea din 11 ianuarie 2005, cauza Carmel Saliba vs. Malta, hotărârea din 29 noiembrie 2016, § 65).

Prin urmare, ținând cont de faptele din speță, de argumentele părților și de constatările de mai sus, Completul de judecată consideră că a examinat principalele întrebări juridice puse și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința motivelor invocate în recursul formulat cu privire la fondul cauzei.

Acestea, în esență, nu au forță juridică de a influența prezenta soluție pe caz și relevanța lor va putea fi supusă unei aprecieri juridice la o nouă rejudecare a cauzei (a se vedea, printre alte autorități, cauzele Kamil Uzun vs. Turcia, hotărâre din 10 mai 2007, § 64; Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs. România (Marea Cameră), din 17 iulie 2014, § 156).

Astfel, din considerentele arătate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa decizia din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar reținând că erorile procedurale admise nu pot fi corectate de instanța de recurs, cauza urmează a fi remisă la rejudecare, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța urmează să examineze speța în întregime în cadrul unor proceduri noi, în vederea respectării dreptului părților la un proces echitabil, în special, în partea aprecierii juridice a observațiilor lăsate fără răspuns (a se vedea, spre exemplu impactul considerentelor instanței de recurs la o nouă reexaminare, cauzele Victor Harovschi vs. Moldova, hotărâre din 18 noiembrie 2008; Dimitar Yordanov vs. Bulgaria, hotărâre din 6 septembrie 2018, § 52 - 53).

Conform art. 258 alin. (3), art. 248 alin. (1) lit. d) Cod administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Nepotu Marina, reprezentată de avocatul Malachi Boris.

Se casează integral decizia din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău emisă în cauza în contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Nepotu Marina împotriva Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilul sect. Buiucani, terți Buzu Valeriu și Buzu Ana cu privire la anularea actelor administrative și se restituie cauza spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată,

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte,
judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă